

klare over, hvilken Retning den skal have. Jeg tror, det vilde have en oplivende Indflydelse paa Egnens Befolkning og vilde ansøre adskillige til at tage fat paa de store Arealer, der ligger derover og venter paa at blive kultiveret, og som sikkert vil kunne give Plads til mange Tusinde Mennesker endnu. Landevejene er jo i højere Grad blevet Færdselsaarer, end de har været forhen, og det er Automobilerne, der har bevirket dette, men jeg tror alligevel ikke, man kan bygge paa, at Stortrafikken i det lange Løb vil foregaa ad Landevejene. Jeg tror, man maa regne med, at Jernvejene vil komme til at konkurrere med Landevejene, naar Jernvejsdriften kommer til at foregaa paa en økonomisk forsvarlig Maade. Det kan ikke nægtes, at man fra mange Sider er ret tilfreds med, at Jernbanerne for en Tid har faaet en Slags Konkurrence. Vi har mange Gange og gennem mange Aar haabet, at Statsbanerne skulde faa en forretningsmæssig Ledelse. Mange Forslag er kommet frem i den Anledning, og der er ogsaa kommet nye Mænd til. Men man har rigtignok det Indtryk, at selv om der kom nye Folk ind i Ledelsen, blev Aanden den samme. Den Tankegang er sikkert raadende indenfor store Dele af Statsbaneledelsen. Vil Publikum have noget med os at gøre, kan de komme til os. Tankegangen er ikke den, at man skal imødekomme Publikum og se at vinde dets Tillid og trække Søgning til sig. Det har sikkert været Grunden til, at Automobilerne kunde blive saa haarde Konkurrenter, som de faktisk er blevet. Men hvis der kan komme en virkelig tidssvarende, forretningsmæssig Ledelse af Statsbanerne, er jeg overbevist om, at Landevejene ikke vil kunne konkurrere med Jernvejene i Stordriften. Jeg tror, at baade ved Anlæg og Drift af Jernbaner har Bureaukratismen alt for meget haft det store Ord, og derfor er det mange Gange blevet saaledes, at den almindelige Befolkning ikke kunde forstaa, hvorfor det skulde være netop saaledes. For et Par Aar siden nævnte jeg her i Tinget et Eksempel, nemlig Brobyggeriet ved Struer Station. Det har staaet paa i disse 2 Aar. Jeg ser i Bladene, at nu skulde endelig Broen tages i Brug. Der blev fra den private Entreprenørs Side gjort opmærksom paa, siger man ganske bestemt, at saadan som denne Bro blev bygget, kunde den ikke bære, man fra Statsbanernes Side blev der sagt, at saadan skulde den nu en Gang bygges. Saa byggede man, og man byggede saaledes, at den begyndte med at synke i Jorden, og da den alligevel ikke vilde gøre rigtig

Alvor af det, gav man sig til at sprænge den i Luften, og da man havde begyndt dermed, skete der det Uheld, at det bortsprængte røg rundt i Struer By og slog Hul i forskellige Huse, bl. a. i Struer Bank, og da denne sikkert er en udmærket Institution, og der jo er Huller nok i Bankerne i Forvejen, blev Sprængningen standset. Der blev arbejdet videre, indtil man endelig paa en lempelig Maade fik Broen revet ned. Nu har man atter bygget den op, og der siges, at nu skal den afleveres til Brug, men den ser i Virkeligheden havareret ud af en ny Bro at være. Det blev sagt, at den skulde bygges saaledes, for at den kunde være en Pryd for Byen, men den giver alt for meget Indtryk af at være noget af en Ruin, og den har kostet uhyre Summer. Der har været en Sikringstjeneste, som har været saa vanskelig i alle disse Aar, at det har krævet Ansættelse af nye Tjenestemænd. Det er den Slags Ting, som den almindelige Befolkning ikke rigtig kan forstaa, og jeg synes, det er nødvendigt for Statsbanernes egen Skyld, at man faar Klarhed over, hvor Ansvaret ligger for, at man bygger paa den Maade.

Jeg vil dernæst stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister om Postvæsenet. Jeg ønsker ikke, at der skal foretages store Udvidelser, heller ikke paa de Egne, som jeg særlig kender og repræsenterer, men ude i disse afsides liggende Sogne, hvor vi har 2—3 Mil til Station, og hvor vi faar Posten besørget ud pr. Automobil, var det en uhyre Fordel for os, medens vi havde Postforbindelse til Brevsamlingsstederne ogsaa om Søndagen. Det blev afskaffet under Krigen, og nu er Forholdet jo det, at hvis der f. Eks. dertil, hvor jeg bor, bliver afsendt noget til mig her fra Rigsdagen Fredag Aften efter Kl. 6, er der ingen menneskelig Magt, der kan skaffe mig det før Mandag Eftermiddag, og hvis jeg vil sende noget af Sted f. Eks. om Søndagen eller Lørdag Aften, kan det i Virkeligheden slet ikke lade sig gøre, uden at jeg besørger det 2 Mil ind til Herning, det kan først komme af Sted Mandag Aften. Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om, hvis det kan lade sig gøre, at foranstalte, at den gamle Praksis blev indført igen, at Postbilen gik ud til Brevsamlingsstederne med Postsagerne, saa kan vi dog selv en Times Tid paa Dagen hente vore Breve og kan ogsaa faa Post sendt af Sted om Aftenen ind til Herning Posthus. Jeg synes, det er et beskedent Ønske, og vil meget anmode den højtærede Minister om at tage det under velvillig Overvejelse.